

Nominalizacija kot slovnična metafora v predlogih raziskovalnih projektov v slovenščini in angleščini: kontrastivna in prevodoslovna analiza

Martina Zajc

Abstract

In Slovenia, as in other non-English-speaking countries, there are several genres of academic discourse that require translation into English due to its prevailing use in the international scientific environment. Among these, a special place is occupied by research grant proposals (RGP), as they present a crucial step in the process of acquiring research funding. Nevertheless, the rhetorical and discourse features of RGP in Slovene and in juxtaposition with those in English have not yet been investigated. Contrastive studies focusing on the use of nominalization in terms of grammatical metaphor can reveal important information on the readability and comprehensibility or the level of abstraction of a discourse in a particular language. Through a combination of manual and automatic corpus analysis, this paper therefore compares the use of nominalizations in original English and Slovene RGP and in the translations of the latter into English. It further explores the strategies used in the translation of nominalizations. The results of the study can therefore help to determine potential problem areas both in the translation of the texts of this genre as well as in composing them in English as a second/foreign language.

Ključne besede: predlogi raziskovalnih projektov, nominalizacija, slovnična metafora, akademski diskurz, korpusna analiza

1 UVOD

Predlogi raziskovalnih projektov (PRP) so kljub njihovem ključnemu pomenu v znanosti eden manj raziskanih žanrov znanstvenega diskurza. Od teh besedil je odvisno financiranje za pridobivanje znanja, s čimer pogojujejo tudi diseminacijo pridobljenega znanja skozi različne druge govorne in pisne znanstvene žanre (Myers 1991). Kot velja tudi za večino drugih znanstvenih žanrov v slovenskem raziskovalnem okolju, se ta besedila prevajajo v angleščino, saj jih v sklopu prijav na javne razpise za (so)financiranje raziskovalnih projektov ocenjujejo tako domači kot tudi zunanji oz. tuji recenzenti. Ti seveda niso nujno angloameriškega jezikovno-kulturnega ozadja, vendar pa so se, kot trdi House (2001), skozi rabo angleškega jezika v mednarodnem znanstvenem okolju ustalile tudi določene angloameriške retorične norme in konvencije jezika znanosti. Obenem pa so, čeprav bi za znanstveni diskurz pričakovali precejšnjo stopnjo univerzalnosti, dosedanje raziskave s področja medkulturne retorike že razkrile neskladja med retoričnimi konvencijami v angleškem in drugih jezikih (Mauranen 1993), do katerih prihaja tudi, kadar gre za isti žanr (Hyland 2002: 120). Pri oblikovanju kot tudi prevajanju znanstvenih besedil lahko kulturno pogojene retorične konvencije predstavljajo pomembno problematično področje (Pisanski Peterlin 2008: 308).

Zato ne preseneča, da postajajo kontrastivne in prevodoslovne analize znanstvenih žanrov vse bolj aktualne. Vrsta teh kot osnovni okvir umeščanja razlik med posameznimi jeziki oz. diskurzi uporablja delitev Hindsa (1987) na tiste, v katerih je odgovornost za učinkovito komunikacijo na strani pisca, in tiste, v katerih je za razumevanje besedila odgovoren bralec. V povezavi s sistemsko funkcijsko slovnico (SFL) za besedila v prvi kategoriji velja, da so zaradi izrazitejše prisotnosti elementov medosebne in besedilne jezikovne metafunkcije (Halliday 1973, 2004) (npr. uporabe metabesedila, ki vodi bralca skozi besedilo) lažje razumljiva in zahtevajo manj miselnega napora, pri tistih v drugi kategoriji pa je več poudarka na vsebini in torej elementih predstavne metafunkcije (imajo npr. večjo informacijsko gostoto). Dosedanje raziskave slovenski in tudi sicer slovanski znanstveni diskurz za razliko od angleškega umeščajo v drugo kategorijo (Čmejrková 2006, Pisanski Peterlin 2010, 2008, 2005; Vassileva 2001, Yakhontova 2002).

Nominalizacija (N) kot slovnična metafora (SM), koncept, ki ga uvaja Halliday (2004) v sklopu SFL,¹ je izražanje glagolskega dogodka, lastnosti ali okoliščine s samostalnikom namesto z glagolom, pridevnikom, prislovom ali predlogom (Ibid: 176–178, 592).² N je zato učinkovito sredstvo večanja informacijske gostote v besedilu (Biber et al. 1999: 322), zaradi česar bi jo v analizi diskurza lahko povezali predvsem s predstavno metafunkcijo. Kot trdi Flowerdew (2013: 12),

1 Halliday pojem SM uvaja v prvi izdaji *Introduction to Functional Linguistics* iz leta 1985.

2 N skladnega izraza »kako nekdo nekaj ubesedi« je »način ubeseditve«. Proces je podrobneje razložen v 2. poglavju.

se omenjene jezikovne metafunkcije tipično izražajo skozi določene jezikovne prvine, pri čemer tudi sam v analizi diskurza, osnovani na SFL, N prvenstveno uvršča med leksikogramatične prvine predstavne metafunkcije (ibid.: 21). Kot izraz predstavne metafunkcije jo pojmujeta tudi Fairclough in Hardy (1997: 148). Skozi N se namreč izvrši premik predvsem na predstavnih ravni (Mikolič Južnič 2012: 253).³ Podobno tudi Ravelli (2006: 61) zapiše, da je poglavitni funkcijski doprinos N tisti k predstavnemu pomenu, čeprav ne zanika tudi njene medosebne in besedilne metafunkcije.

Besedila, zaznamovana s pogosto rabo N, so informacijsko nasičena in abstraktnjša ter, kot piše Plemenitaš (2007: 180), tudi bolj kognitivno zapletena, kar pa lahko privede celo do njihovega napačnega razumevanja (Žele 2001). To pa je gotovo zelo neželen učinek, sploh v primeru PRP.

V zadnjih letih se v slovenskem raziskovalnem okolju sicer opazno povečuje zanimanje tako za empirično kot tudi teoretično obravnavo N (Mikolič Južnič 2013, 2011, 2010, Sajovic 2008, Plemenitaš 2007); objave, povezane z rabo N v slovenščini, so podrobno predstavljene v poglavju 2.3), vendar pa njihova raba v slovenskih znanstvenih besedilih v sopostavitvi z angleškimi do sedaj še ni bila raziskana. Tudi siceršnje objave s področja kontrastivnih in prevodoslovnih analiz znanstvenih žanrov temeljijo predvsem na analizah znanstvenih člankov, medtem ko se je v slovenščini žanru PRP posvetila le Zajc (2012) v kontrastivni študiji besednih nizov. Maloštevilne so tudi študije PRP v angleščini in temeljijo zvečine na žanrski analizi (npr. Tribble 1998, Connor & Mauranen 1999, Connor 2000, Feng & Shi 2004, Feng 2006, Koutsantoni 2009), medtem ko so razlike tega žanra med različnimi jezikovno-kulturnimi konteksti še praktično neraziskane. Glede na dejstvo, da Tribble (1998) N izpostavi kot eno najpogostejših leksikogramatičnih prvin žanra PRP, bi kontrastivna in prevodoslovna analiza N v tem žanru lahko ponudila koristne informacije tako za oblikovanje PRP v angleščini kot drugem/tujem jeziku kot tudi za njihovo prevajanje v angleščino.

Na podlagi zgoraj navedenih kontrastivnih raziskav angleškega in slovenskega jezika (oz. slovanskih jezikov), ki so pokazale, da je v slovenščini večji poudarek na odgovornosti bralca za razumevanje besedila kot v angleščini, lahko predvidevamo, da je v primerjavi z izvirnimi angleškimi raba N pogostejša v izvirnih slovenskih in posledično tudi v angleščino prevedenih PRP. V kolikor se ta hipoteza potrdi, obstaja tudi verjetnost, da se N kaže kot problematično področje v prevajanju v angleščino. Z analizo izglagolskih (IG) in izprivedniških (IP) N na namensko izdelanem korpusu PRP v slovenščini (SLO), njihovih prevodov v angleščino (PRE) ter angleških izvirov (ANG) z dveh raziskovalnih področij

³ Halliday (2004: 642) deli SM na predstavno in medosebno, pri čemer N pojmuje kot izraz predstavne. Vendar pa poudarja, da pomen predstavne SM sega preko predstavne metafunkcije tudi na medosebno in besedilno.

znotraj humanistike in družboslovja bomo s kombinacijo ročne in kvantitativne korpusne analize preverili razlike v pogostosti rabe med posameznimi podkorpusi in raziskovalnimi področji. V zadnjem delu se bo študija osredotočila še na področje prevajanja teh elementov in poskušala razkriti najpogosteje uporabljene prevajalske strategije.

2 ZNAČILNOSTI IN RABA N KOT SM

Glede na semantično funkcijo besede ter besedno vrsto njenega skladnega izhodišča deli Halliday (1998: 209, 210) N na izpridevniške (IP) N, ki izražajo lastnost (npr. *unstable* > *instability*); izglagolske (IG) N, ki izražajo glagolski dogodek (npr. *transform* > *transformation*); izpredložne, ki izražajo okoliščino (npr. *with* > *accompaniment*); izvezniške, ki izražajo povezovalca (npr. *so* > *cause, proof*) ter N, ki ne izhajajo iz skladne ubeseditve, ampak so v besedilu dodane (npr. 0 > *the fact of*). Primer dela stavka iz korpusa PRP, ki je bogat z N (v krepkem tisku):

- (1) SLO: **identifikacija** vrednotnih **usmeritev**, **pričakovanj**, **potreb** ter identitetnih in prostorskih **percepcij** prebivalstva
 PRE: **Identification** of **values**, **expectations**, **needs**, and people's **perception** of **identity** and space

Vršilec ter časovni in modalni kontekst glagolskega dogodka v N nista eksplicitno izražena (npr. *kdo je identificiran / bo identificiral / bi lahko identificiral*), kot tudi ne odnosi med udeleženci ali njihove vloge (npr. ali gre za to, kako se prostorsko *percipira* prebivalstvo, ali za to, kako prebivalstvo nekaj *percipira* v prostorskem smislu). Semantične lastnosti glagolskih dogodkov *identificirati*, *usmeriti*, itd. kot procesov se ne izgubijo popolnoma, N pa jim doda še semantične lastnosti samostalnikov (Halliday 2004: 657). V nominalizirani obliki se jih lahko pojmuje na podoben način kot nemetaforične entitete, ki jih lahko klasificiramo, jim dodajamo lastnosti, jih pojmujejo kot propozicije (ibid.: 638–639). V stavku zavzamejo mesto osebka ali predmeta oz. udeleženca v nekem dogajanju, s čimer »zamrznejo« v času in dajejo vtis stabilnosti, medtem ko se jih opazuje, obenem pa se o njihovem obstoju več ne da pogajati (Halliday in Martin 1993: 43).⁴ N se lažje premešča znotraj stavka, možnost njihovega širjenja z modifikacijo pa obenem daje tudi potencial za funkcionalno organizacijo velike količine informacij v besedilu (Halliday 1998: 197).

Zaradi večplastnosti, fleksibilnosti in ogromnega potenciala za razvijanje novega znanja je N najbolj očitno prisotna v znanstvenem diskurzu, tako v tvorjenju terminologije kot tudi v siceršnjem načinu upovedovanja (v argumentaciji in abstrakciji).

⁴ Kot zapišeta Halliday in Martin (1993: 43): »you can argue with a clause, but you can't argue with a nominal group«.

To za slovenščino potrjuje tudi Mikolič Južnič (2011), ki raziže pogostnost rabe nominalizacij v slovenskih literarnih, znanstvenih (naravoslovnih in humanističnih) in strokovnih (zakonskih) besedilih v primerjavi z besedili splošnega slovenskega jezika in ugotavlja, da je njena raba najpogostejša v zakonih in znanstvenih, predvsem naravoslovnih besedilih, najmanj pogosta pa v literarnih besedilih. Kot razlagata Halliday in Martin (1993: 14–16), ima v angleščini N začetke ravno v znanstveno-tehniških besedilih Newtona, od koder naj bi se skozi zgodovino razširila še na druga področja, žanre in diskurze. Čeprav je N temeljna značilnost znanstvenega diskurza, pa Baratta (2010) opozarja na potrebo po upoštevanju razlik v njeni rabi med diskurzi posameznih raziskovalnih/akademiških področij. Te razlike med humanističnimi in družboslovnimi vedami bomo preverili tudi v žanru PRP.

V nekaterih diskurzih, kot pravi Halliday (2004: 657), je N postala zgolj zname-nje prestiža in moči. Kot sredstvo konkretizacije dogodkov ali lastnosti je prikladna za politični in medijski diskurz, kjer je pogosto predmet obravnave teoretikov kritične analize diskurza. Njihove poglede na rabo N povzema Billig (2008). Avtorji opozarjajo na ideološki naboj izbire nominaliziranih struktur v medijih in na namerno izpustitev vršilca dogajanja oz. prikrivanja (npr. Fairclough 2003, Fowler 1991; med slovenskimi pa npr. Vezovnik et al. 2009, Bratož et al. 2010). Ideološke implikacije iščejo tudi v konkretiziranju, predvsem v predstavljanju trenutnih družbenih in gospodarskih razmer kot objektivnih stvari.

2.1 N v slovenskem jeziku

N v slovenskem jeziku je predmet precej omejenega števila objav, med katerimi lahko omenimo Kržišnik (1986), ki se N dotakne v kontekstu zgoščevalnega lektoriranja teletekstov in jo opredeli kot enega najpomembnejših lektorskih posegov za doseganje jedrnatosti besedila; Kunst-Gnamuš (1980), ki pomensko zapletenost samoupravnih besedil povezuje z uporabo N, s čimer se oblikujejo abstraktnejši in pomensko zapletenejši stavki, pomen in jasnost sporočila pa se okrnita. Sviri pred nefunkcionalno rabo N, ki je po njenem dejavnik medčloveškega odtujevanja, in poziva k zavestnemu popreproščanju besedil, obenem pa v znanstvenem diskurzu takšno zmožnost približevanja bralcu pripisuje tistim teoretikom, ki so sposobni najvišje ravni znanstvenega spoznanja – aplikacije abstraktnega v konkretno, s čimer pa ne negira pomena N v predhodni in nujni pretvorbi konkretne pojavnosti v abstraktne koncepte; Žele (1996, 1997), ki se v prvi objavi posveča rabi N v slovenskem publicističnem jeziku in odkriva njeno večanje med leti 1946 in 1995, v drugi pa predstavlja zgodovinski presek slovenske slovnične obravnave IG samostalnikov. Teoretično jo obravnava tudi Sajovic (2008, 2011) v povezavi z neosebnostjo znanstvenega diskurza kot diskurza, bogatega z rabo N in nagnjenega k objektivizaciji stvarnosti; v

širšem kontekstu metaforičnega izraza pa se je dotakneta tudi Bratož (2010) in Snoj (2010) – prva z vidika kritične analize diskurza, druga pa s slovnične perspektive. Na področju empirične in kontrastivne analize diskurza pa so za pričujočo študijo najpomembnejši in tudi sicer analitično najizčrpnější prispevki na področju raziskav N v slovenščini ter v sopostavitvi z drugim jezikom delo avtoric Mikolič Južnič (2011) za slovenščino, Mikolič Južnič (2013, 2012, 2010, 2007) za primerjavo slovenščine in italijanščine ter Plemenitaš (2007) za primerjavo slovenščine in angleščine. Čeprav Klinar (1996) slovenščino v primerjavi z angleščino opredeli kot manj samostalniški in bolj glagolski jezik, Plemenitaš (2007) ugotavlja, da je raba N v slovenskih vesteh in kritikah celo pogostejša kot v primerljivih besedilih v angleščini.

3 GRADIVO IN METODE

3.1 Korpus

Študija temelji na analizi vzporednega in primerljivega korpusa PRP, skupni obseg katerega je v fazi ročne analize 57 705 pojavnic, v fazi avtomatske analize (ki zajema le podkorpusa ANG in PRE)⁵ pa 265 067 pojavnic. Besedila v podkorpusih SLO in PRE so PRP, ki so del prijav na javne razpise za sofinanciranje tematsko usmerjenih splošnih temeljnih in aplikativnih ter podoktorskih raziskovalnih projektov, predloženih Javni agenciji za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (ARRS). Prevodi so delo različnih prevajalcev, materni jezik katerih je slovenščina, in niso lektorirani. Podkorpus ANG vsebuje PRP, oddane v sklopu prijav na razpise Research Councils UK in British Academy. Pri sestavi primerljivega korpusa je upoštevana reprezentativnost glede na žanr (PRP), raziskovalno področje, obdobje (2000–2010) in avtorstvo (znanstveni oz. raziskovalni sodelavci, zaposleni na univerzitetnih in raziskovalnih ustanovah).

3.1.1 Sestava in obseg korpusa za ročno in avtomatsko analizo

Za prvo, ročno fazo analize so bili izbrani primerljivi izseki 12 izvirnih slovenskih PRP, njihovih prevodov v angleščino ter 12 izvirnih angleških PRP s po dveh raziskovalnih področjih znotraj humanistike in družboslovja. Izseki obsegajo po 1500 besed, od tega je prvih 500 besed iz dela PRP, ki opisuje znanstvena izhodišča (Background/Context), naslednjih 1000 besed pa iz podrobnega opisa raziskave

⁵ Razloga za omejitve avtomatskega dela korpusne analiza na omenjena podkorpusa sta bila primerljivost rezultatov, saj sta oba podkorpusa v istem jeziku, obenem pa tudi primerjava potencialnega učinka besedila na bralca PRP (tujega recenzenta) v smislu nivoja abstraktnosti besedil, kolikor se o njem lahko sklepa skozi pogostnost N.

(Methodology/Analysis). Dolžina izsekov PRE ni bila predhodno opredeljena, saj se prevodi od izvirkov nekoliko razlikujejo po dolžini.

Podkorpora ANG in PRE sta bila v fazi avtomatske analize zaradi enostavnejše obdelave razširjena v številu PRP, analizirana so bila celotna besedila in ne le njihovi izseki. V tabeli 1 je predstavljeno število pojavníc v posameznem delu korpusa.

Tabela 1: Sestava in obseg korpusa za ročno in avtomatsko analizo.

Raziskovalno področje		Ročna analiza		Avtomatska analiza	
		Število PRP	Število pojavníc	Število PRP	Število pojavníc
Humanistika	Filozofija	3 SLO 3 PRE 3 ANG	4 500 5 464 4 500	7 PRE 7 ANG	57 815 16 533
	Arheologija	3 SLO 3 PRE 3 ANG	4 500 5 476 4 500	4 PRE 9 ANG	28 523 26 905
Družboslovje	Kulturna antropologija	3 SLO 3 PRE 3 ANG	4 500 5 466 4 500	6 PRE 8 ANG	39 529 32 159
	Družbena geografija	3 SLO 3 PRE 3 ANG	4 500 5 299 4 500	6 PRE 6 ANG	36 551 27 052
Skupaj		12 SLO 12 PRE 12 ANG	18 000 21 705 18 000	23 PRE 30 ANG	162 418 102 649

3.2 Metode

3.2.1 Prva faza analize – ročna analiza N

V prvi fazi so bila besedila ročno pregledana, označeni in prešteti so bili vsi primeri IG in IP N, prav tako pa so bile posebej označene tudi vsa razhajanja med metaforičnostjo izvirne ubeseditve v slovenščini in njenega prevoda: označene so bile vse N v SLO in njihova ubeseditve v PRE, prav tako pa tudi vse N v PRE in formulacije, ki jih na istih mestih najdemo v izvirknem besedilu. Vsi primeri so bili razvrščeni glede na uporabljeno prevajalsko strategijo po klasifikaciji Mikolič Južnič (2007).

V analizi so upoštevane samo IG in IP N v vlogi SM, pri katerih je ohranjen pomen dogajanja oz. lastnosti, ne pa tudi N s konkretnim pomenom (vršilca dejanja, kraja dogajanja, konkretne stvari, imena za ustanove, fizikalnega pojava, umetniškega koncepta, časovnega obdobja). Kot N se obravnavajo tudi posamostaljeni termini (npr. *transnationality*).⁶ V SLO se kot N upoštevajo tudi tujke, v katerih je impliciran glagolski dogodek, čeprav zanj v slovenščini ni ustrezne glagolske ubeseditve, ali pa se ta ne uporablja (npr. *speciacija*), ter vsi glagolniki (z obrazilom -nje/-tje). V PRE in ANG se upoštevajo le glagolniki v smislu samostalniških oblik, izpeljanih iz glagolov oz. samostalniški glagolniki (*nominal gerunds*) (npr. *the monitoring of urban regeneration schemes*), ne pa tudi glagolski glagolniki (*verbal gerunds*) (npr. *prevented from seeking higher-end jobs*)⁷ (po Blagjanje in Konte 2003: 319–320).

3.2.2 Druga faza analize: avtomatska korpusna analiza N

V drugi fazi analize je bila skozi povsem kvantitativno korpusno analizo izvedena primerjava pogostnosti rabe N med podkorpusoma ANG in PRE. Glede na to, da Biber et al. (1999: 322) kot najpogostejše obrazilo pri tvorbi N izpostavijo pripono *-TION*, kot drugo najpogostejše pa *-ITY*, se je avtomatska kvantitativna analiza omejila le N, tvorjene s temi obrazili (tudi v množini). Izdelan je bil seznam vseh pojavnic z omenjenimi obrazili za PRP posameznega raziskovalnega področja in podkorpusa (PRE in ANG).⁸

4 REZULTATI

4.1 Pogostnost rabe N

4.1.1 Rezultati podrobne ročne analize

Pri normalizaciji števila N v posameznem podkorpusu je v povezavi s strukturnimi posebnostmi jezikov in spremembami v dolžini besedil med SLO in PRE potrebna posebna pazljivost. Besedil vseh treh podkorpusov (SLO, ANG

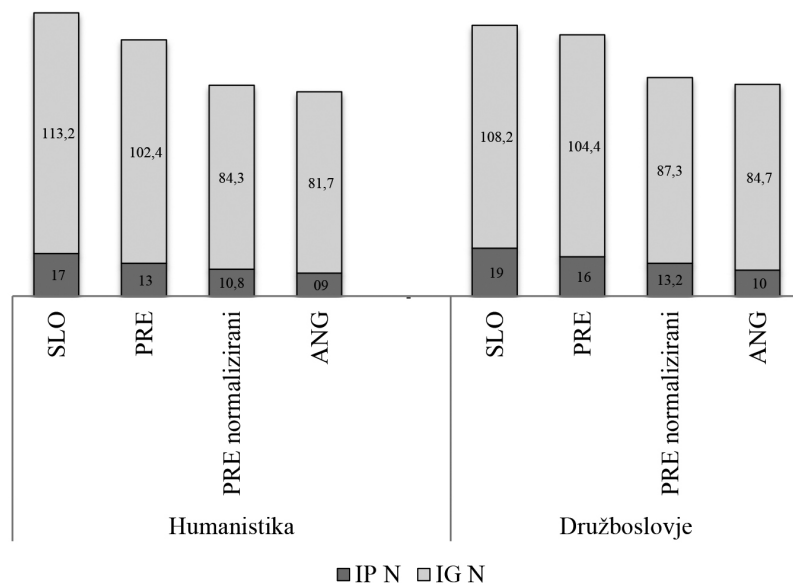
⁶ Kot zapiše Snoj (2010: 50), je raba N v znanstveni terminologiji nujna in ni povezana z zavestno oz. motivirano izbiro med metaforičnim in skladnim izrazom, pač pa je proces prisoten že v samem tvorjenju termina in se ta zato lahko po svoji funkciji pojmuje kot skladni izraz. Na tem mestu se zato postavlja vprašanje, kateri samostalniki se naj obravnavajo kot N. Halliday (2004: 658) kot takšne upošteva tiste izraze, katerih ubeseditvev ni potekala po najbolj neposredni poti. Svetuje, naj bo v tem smislu globina njihove analize skladna z namenom študije. V pričujoči študiji bi bilo razlikovanje med termini in drugimi ubeseditvami prezahtevno, saj lahko gre pri določenih N za že uveljavljene termine, pri drugih pa morda za termine v procesu nastajanja.

⁷ Primera sta iz korpusa PRP, glagolniki so v krepkem tisku.

⁸ Čeprav avtorji pri avtomatskem korpusnem iskanju N po obrazilih svetujejo še ročni pregled rezultatov, pri katerem se izločijo tiste pojavnice, ki niso N (Mikolič Južnič 2010: 136), pa se takšna analiza v tej študiji ni izvedla, saj gre za besedila v istem jeziku in se zato lahko pričakuje, da bodo vse takšne nenominalizacije prisotne v podobni meri v obeh podkorpusih.

in PRE) namreč zaradi teh razlik ni mogoče primerjati linearno. Za razlike med SLO in PRE pri normalizaciji na 1000 besed tudi ni smiselno upoštevati podaljšanja besedila v prevodu, ampak zgolj dolžino izvirnega besedila, saj nas zanimajo spremembe v številu N med izvirnikom in prevodom istega besedila. Ko pa nas zanimajo razlike v rabi N med PRE in ANG, je normalizacija števila N na celotni obseg besedila prevodov nujna (nanjo se nanaša tretji stolpec v sliki 1).

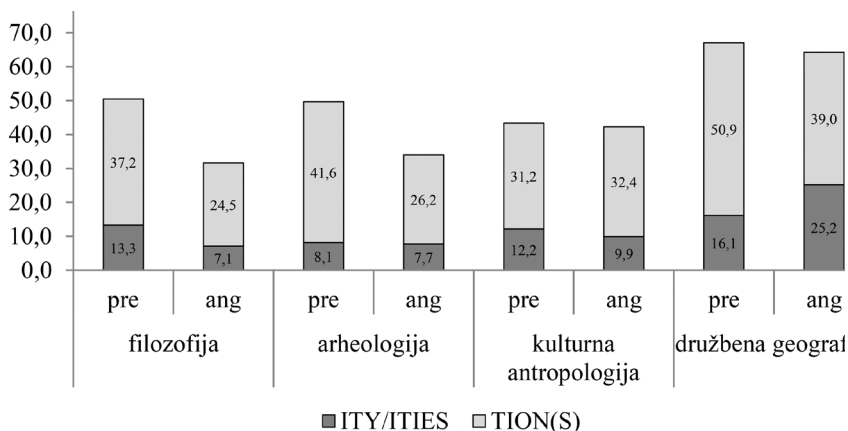
Slika 1: Seštevek vseh N v SLO, PRE in ANG v PRP.

Kot je razvidno iz slike 1, število N v SLO v obeh vedah znatno presega število N v ANG. V humanistiki je število N v SLO za kar 38,6 % višje od ANG. V družboslovju pa je ta razlika le nekoliko manjša in znaša 27,7 %. Rezultati sicer omejene ročne analize kažejo, da je v SLO PRP prisotno več N kot v ANG, vendar se seštevek N v PRE po normalizaciji zelo približa tistemu v ANG. V nadaljevanju bodo rezultati, povezani z razliko med N v PRE in ANG, preverjeni še z avtomatsko korpusno analizo.

4.1.2 Rezultati avtomatske korpusne analize

Avtomatska korpusna analiza (slika 2) je bila popolnoma kvantitativna, kar pomeni, da seznam besed ni bil ročno pregledan, zato lahko vsebuje tudi besede, ki niso N (npr. *nation*, *notion*, *university*, *humanity*). Kljub pomanjkljivostim

povsem empirične oz. avtomatske analize⁹ je grafični prikaz njenih rezultatov dokaj zgovoren.

Slika 2: Seštevek pojavnosti s končnicami –TION(S) in –ITY/ITIES v PRE in ANG; normalizacija na 1000 besed.

4.2 Prevajanje N

Na podlagi slike 1 bi sicer lahko sklepali, da je edini proces, ki poteka v prevajanju N, zmanjšanje njihovega števila v prevodih. Vendar pa temu ni tako. V ozadju je namreč precej bolj kompleksno dogajanje. Kot je razvidno iz tabele 2, se z N istega tipa v angleščino res prevede večina vseh N, obenem pa v prevodih nastanejo N tam, kjer je v izvorniku ubeseditve nemetaforična (predvsem IG N). Opaziti pa je tudi prevajanje ene vrste N z drugo (IP oz. IG).

Tabela 2: Dinamika prevajanja N – število metaforičnih in skladnih ubeseditvev.

	IGN		IP N	
a) Prevod N z N istega tipa (IP z IP oz. IG z IG)	69,8 %		61,8 %	
b) Prevod N s skladno ubeseditvijo ali njen izpust/parafraza	15,7 %		20,8 %	
c) Prevod skladne ubeseditve z N ali dodajanje N v prevodu	11,6 %		1,7 %	
d) Prevod ene vrste N z drugo				
IP z IG	1,2 %		9,6 %	
IG z IP	1,7 %		6,1 %	

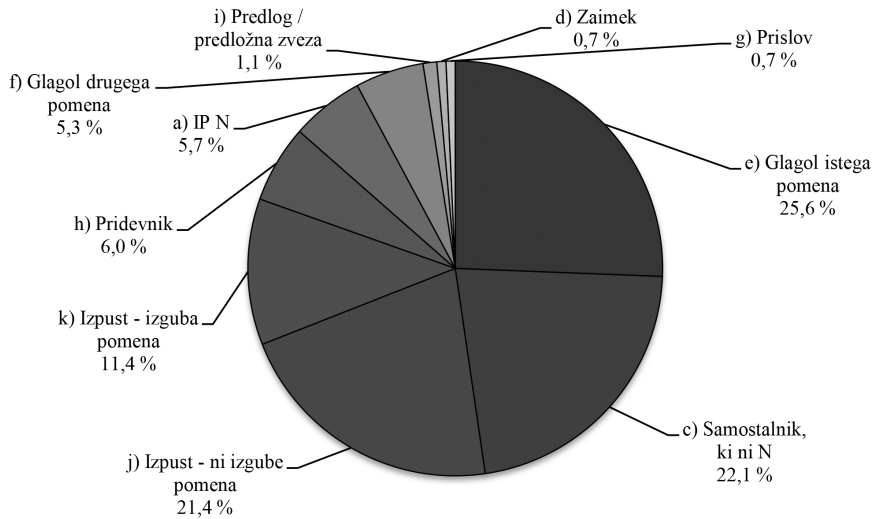
⁹ Dejstvo, da vsi na ta način tvorjeni samostalniki niso nujno tudi N, in dejstvo, da je bila kvantitativna analiza omejena le na izpeljanke s temi obrazil, opozarja na potrebo po določeni meri previdnosti pri interpretaciji rezultatov. Služijo naj kot orientacija in podpora ročni analizi N, korpus katere je po obsegu besed zaradi zahtevnosti in dolgotrajnosti postopka dokaj omejen.

Za podrobnejšo analizo uporabljenih prevajalskih strategij v primerih, kjer je bila zaznana razlika v metaforičnosti izraza med SLO in PRE (točke b) c) in d) v tabeli 2 zgoraj), se je uporabila klasifikacija, prilagojena po tisti v Mikolič Južnič (2007), prikazana v tabeli 3.

Tabela 3: Zaznane strategije v prevajanju N (prilagojeno po Mikolič Južnič 2007).

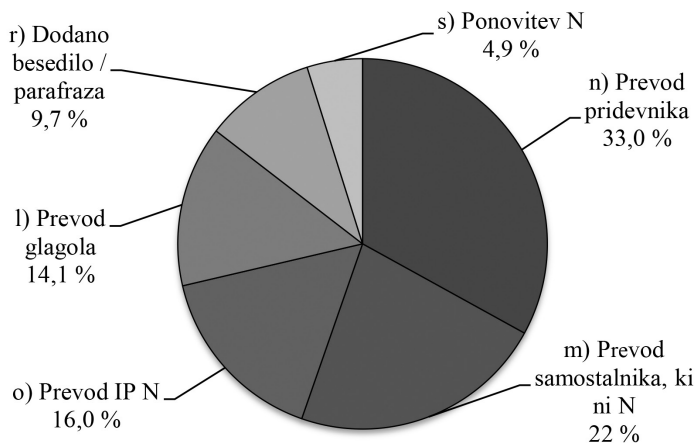
PREVOD N S SKLADNO UBESEDITVIJO ALI Z N DRUGEGA TIPA (IG/IP)	UBESEDITEV V IZVIRNIKU, PODLAGA ZA NASTANEK N V PREVODU
a) Prevod IG N z IP N	l) Prevod glagola
b) Prevod IP N z IG N	m) Prevod samostalnika, ki ni N
c) Prevod s samostalnikom, ki ni N	n) Prevod pridevnika
d) Prevod z zaimkom	o) IG N je prevod IP N
e) Prevod z glagolom istega pomena	p) IP N je prevod IG N
f) Prevod z drugim glagolom	r) Dodano besedilo v prevodu ali parafraza
g) Prevod s prislovom	s) Ponovitev N
h) Prevod s pridevnikom	
i) Prevod s predlogom/predložno zvezo	
j) Upravičen izpust: ni prevoda N – izpust brez (znatne) izgube pomena	
k) Neupravičen izpust: ni prevoda N – izpust z izgubo pomena	

Slike 3–6 kažejo prevajalske odločitve, povezane s prevajanjem IG N (sliki 3 in 4) in IP N (sliki 5 in 6). Slikam 3–6 sledijo primeri najpogostejših strategij v prevajanju N iz korpusa PRP. N so označene s krepkim tiskom. Pri podčrtanih besedah je prišlo do sprememb v metaforičnosti ubeseditve med izvirnikom in prevodom. Besede v poševnem tisku označujejo skladno ubeseditvev ali N, ki ni IG ali IP. Črka v oklepaju označuje tip uporabljene strategije v prevodu (gl. tabelo 3).

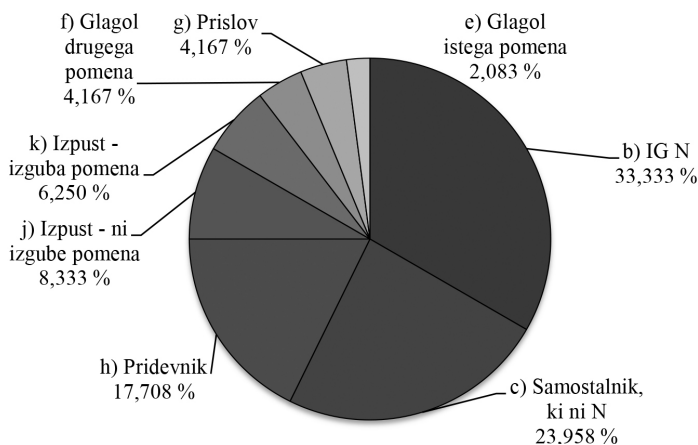
Slika 3: Prevajanje IG N s skladno ubeseditvijo, z IP N ali njen izpust/parafraz.

- (2) SLO: ... ne gre za **pripisovanje avtohtonosti** zgolj ljudem
 PRE: ... **autochthony** *is assigned (e)* not only to people
- (3) SLO: Teoretski okvir načrtovane **analize** tako predstavljajo temeljne konceptualne **zastavitve** tega ... področja
 PRE: The theoretical framework of the planned **analysis** consists of the basic conceptual *ideas (c)* of this line of ...

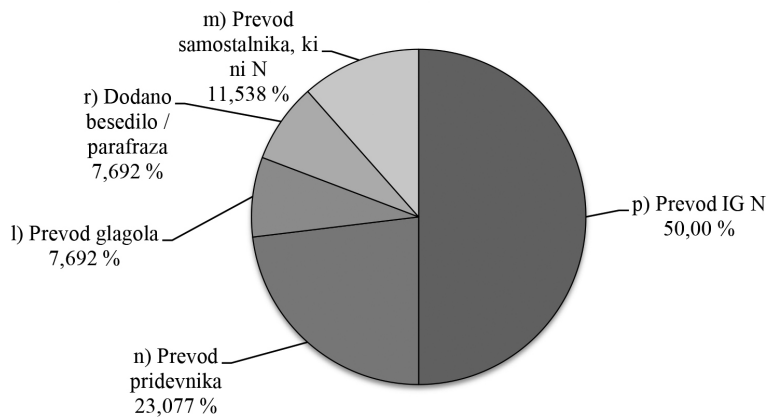
Slika 4: Skladne ubeseditve v izvirnih besedilih, ki so podlaga za nastanek IG N v prevodu.

- (4) SLO: ... tistih elementov in dejavnikov, ki pospešujejo ali zavirajo *integracijske* in *koeksistenčne* **prakse**
 PRE: ... those elements and factors, which are hastening or impeding the various **integration** (n) and **coexistence** (n) **practices**
- (5) SLO: v ... **utrijevanju** medetničnega *sožitja* in **povezovanja**.
 PRE: in ... strengthening inter-ethnic **coexistence** (m) and **integration**.

Slika 5: Prevajanje IP N s skladno ubeseditvijo, z IG N ali njen izpust/parafraza.

- (6) SLO: Najprej je analizirano vprašanje **povezanosti** in **vzajemnosti** družbe, religije in **pojavnosti** ...
 PRE: First, the the question of the **relations** (b) and **connections** (b) between culture, religion and the **appearance** (b) of ... is analyzed...
- (7) SLO: skozi **zahteve** po **upravičenosti** do neke vrste prostorskih **praks** in **nadzora** ...
 PRE: through *demanding* (e) *rights* (c) to various types of spatial **practices** and **supervision** ...

Slika 6: Skladne ubeseditve v izvirnih besedilih, ki so podlaga za nastanek IP N v prevodu.

- (8) SLO: Obstaja **potreba** po **vzpostavitvi** javno dostopne baze podatkov o najpomembnejših ...
 PRE: There is a **necessity** (p) for (j) a publicly accessible database of the most important ...
- (9) SLO: ... je zelo **pomembna** **ustaljenost**.
 PRE: ... **consistency** is of major **importance** (n), too.

5 DISKUSIJA

5.1 Razlike v številu N med podkorpusi in raziskovalnimi področji

Iz rezultatov ročne analize je razvidna pogostejša raba N v SLO kot v ANG, kar ob upoštevanju dosedanjih kontrastivnih študij sicer delno potrjuje izhodiščno hipotezo, namreč, da je v izvirnih slovenskih PRP prisotnih več N kot v izvirnih angleških, res pa je, da lahko v pričujoči študiji do tega zaključka pridemo zgolj na podlagi zelo omejene ročne analize. Obenem se pri njej vrednosti N v PRE zelo približajo tistim v ANG. O nekoliko večji nagnjenosti k rabi N v PRE kot v ANG PRP lahko govorimo šele po avtomatski primerjavi podkorpusev PRE in ANG, kjer skupno število vseh N v PRE (210,6; norm. na 1000 pojavnic) precej presega število N v ANG (172,1; norm. na 1000 pojavnic), ta razlika pa je najbolj opazna v PRP s področja humanistike.

Po obsežnejši avtomatski korpusni analizi je videti, da se (predvsem angleški avtorji) N pogosteje poslužujejo v družboslovju kot v humanistiki. Študije potrjujejo, da se

raba N med posameznimi znanstvenimi diskurzi razlikuje (npr. Mikolič Južnič 2011, Baratta 2010), pri čemer Swales (1998, cit. v Baratta 2010) poroča o njeni posebej pogosti rabi v »trdih vedah« (hard sciences), manj pogosti pa v »mehkih vedah« (soft sciences), kjer je poudarek na pripovednih elementih in prisotnosti avtorjevega glasu v besedilu. Vendar pa, kot trdi Hyland (2009: 62–65), tradicionalna ločnica med naravoslovnimi in tehniško-tehnološkimi vedami na eni ter humanističnimi in družboslovnimi na drugi strani (oz. vertikalnimi in horizontalnimi diskurzi po Bernsteinu (1999)) ne razloži obstoja variacij med posameznimi vedami in področji, za kar pravi, da je bolj uporaben koncept kontinuuma. Hyland (2009: 63) meni, da vsebuje družboslovje značilnosti obeh polov znanosti, saj za razlago manj predvidljivih podatkov o pojavih v človeški družbi uporabljajo naravoslovne metode. Po besedah Wignell et al. (1998, cit. v Hyland 2009: 7), družboslovni znanstveni diskurz izhodiščne abstrakcije pojavov preoblikuje v bolj tehnične konstrukte. Možno je, da pri tem igra pomembno vlogo prav N, ki je, kot pravi Martin (1993: 249), podlaga tako za tehnično naravo jezika (terminologija), kot tudi za njegovo abstraktnost.

Glede nekoliko manjše rabe N v diskurzu humanističnih ved (v podkorpusu ANG) pa je relevantna ugotovitev Hylanda (2006: 159), da je za pisanje v filozofiji v angleščini značilna visoka stopnja interaktivnosti in neformalnosti izraza. Podobno ugotavlja tudi Blagojevic (2004).¹⁰ Po ročni analizi je videti, da je v humanističnem diskurzu razhajanje med izvirnimi slovenskimi in izvirnimi angleškimi PRP večje kot v družboslovju, po avtomatski analizi pa je prav takšno razhajanje vidno med PRE in ANG. Duszak (1997: 11) ocenjuje, da sta zaradi svojega izrazito besednega načina izražanja (za razliko od eksaktnih ved) humanistični in družboslovni znanstveni diskurz najbolj vezana na jezikovno-kulturne konvencije, glede na rezultate pa lahko sklepamo, da v primeru SLO in ANG PRP ta trditev velja v nekoliko večji meri za humanistični kot družboslovni diskurz.

5.2 Prevajanje N

Kot je razvidno iz tabele 2, je v prevajanju N v korpusu PRP opaziti naslednje pojave: prevajanje N z N istega tipa; dodajanje N v prevodih; prevajanje N s skladenimi ubeseditvami; opaziti pa je tudi izpuščanje besednih zvez ali celotnih delov besedil, ki vsebujejo N.

V luči prevodnih univerzalij, ki v prevodoslovju sicer veljajo za dokaj kontroverzen koncept (Mauranen 2008), ki pa ga podobno kot avtorica (ibid.: 35) lahko pojmuemo ne v smislu absolutnih zakonov, pač pa kot nekakšne splošne tendence ali večje

¹⁰ Avtorica v analizi elementov metadiskurza (ki povečujejo razumljivost besedila) zazna diametralne razlike med filozofijo, kjer se uporablja največ metabesedila, na eni in psihologijo, kjer zazna največjo stopnjo konvencionaliziranosti izraza, na drugi strani, medtem ko sociološki diskurz umešča med oba pola.

verjetnosti pojavljanja, bi prevajanje N z N lahko pripisali transferju kot takšni prevodni univerzaliji prenosa značilnih struktur izvirnega besedila v ciljno besedilo (npr. Toury 1995; Mauranen 2004), saj je N (sodeč po ročni analizi) bolj izrazito prisotna v SLO kot v ANG PRP. Vprašanje, ki si ga zastavlja tudi Mikolič Južnič (2010), pa je, v kolikšni meri je ta transfer negativen, oz. v kolikšni meri gre za interferenco (npr. v kolikor povečanje števila N v prevodu negativno vpliva na razumljivost besedila).

Isti prevodni univerzaliji bi lahko pripisali tudi pojavljanje novih N v prevodih (ki jih v izvirnem besedilu ni), le da se tukaj transfer struktur ne vrši iz samega izvirnega besedila, pač pa na ravni miselnih procesov prevajalca (Mauranen 2004). Ne moremo namreč izključiti možnosti, da prevajalci intuitivno zaznavajo N v znanstvenem diskurzu kot »zaželeno in spoštovano«, saj naj bi to bilo tudi sicer značilno za slovenski znanstveni diskurz, kot tudi nasploh za slovenski jezik, v katerem se raba N celo več (Mikolič Južnič 2010). Po House (2008) bi ta pojav lahko označili za prekomerno pojavnost (»over-representation«) elementov ciljnega jezika. Vzroke za izbiro N pri prevajanju pa bi lahko iskali tudi med tistimi, ki jih Van Dijk (2008) podaja v poskusu razlage rabe N v procesu tvorjenja besedila. Avtor poudarja, da v ubeseditvi dogajanja ne gre za miselni proces zamenjave glagola s samostalnikom, temveč za neposredno izbiro ene ali druge (najhitrejše in najprimernejše) oblike iz besedišča. V sedmih točkah sistematično definira vzroke za izbiro N, med katerimi bi lahko prevajalske odločitve v PRP razložili z naslednjimi: če je N bolj običajna in leksikalno lažje dostopna; če je agens že bil omenjen v kontekstu; ter če gre za pomanjkanje prostora. Zadnji razlog je zelo verjeten, saj je besedilo PRP v vsaki rubriki omejeno po številu besed. Kot je razvidno iz tabele 1, so besedila v PRE tudi nekoliko daljša kot v SLO, uporaba N pa omogoči zgoščeno podajanje informacij. Prav tako možen razlog pa je povezan z izkušnostjo in maternim jezikom prevajalcev – Dong in Lan (2010) namreč večjo rabo N zaznavata v prevodih manj izkušenih prevajalcev, ki prevajajo v angleščino kot nematerni jezik. Tudi analizirane PRP so prevajali prevajalci, ki so rojeni govorniki slovenščine, žal pa podatki o njihovi izkušnosti niso dostopni.

V PRE je opaziti zmanjšanje števila N glede na SLO. Z ozirom na to, da House (2006) prevajanje znanstvenih besedil uvršča med t.i. prikriti prevod (*covert translation*), pri katerem gre za poustvarjanje iste funkcije besedila, kot ga ima v istem jezikovno-kulturnem okolju izvirnik, je v prevodih iz jezika, v katerem je raba N pogostejša, v jezik, v katerem je redkejša, takšno zmanjšanje števila N pričakovano. Mikolič Južnič (2012, 2010, 2007) to tendenco potrjuje tudi v analizi prevodov N iz italijanskega v slovenski jezik, ki po avtoričinih predhodnih kontrastivnih analizah veljata za prav takšen jezikovni par.¹¹

11 Ugotavlja, da se v večini primerov N prevajajo z N, pri okoli petini vseh primerov pa prihaja do prevoda z drugačno obliko: najpogosteje se uporabi glagol (z enakim ali drugačnim korenem), pridevnik ali izpust (z izgubo ali brez izgube pomena), manj pogosto pa prislov, zaimek, predlog ter drugačen samostalnik. K vzroku za skladne prevode N prišteva visoko leksikalno gostoto v italijanskem jeziku, neprevedljivost določenih struktur, eksplicitacijo in popreproščanje.

Prevajanje N s skladno ubeseditvijo je v določeni meri tudi posledica eksplicitacije, katere proces podrobno razloži Steiner (2005). Opozarja, da procesa prevajanja SM ne gre razumeti kot neposrednega prenosa semantičnih ali slovničnih struktur iz enega jezika v drugega, pač pa kot proces, ki obsega razumevanje izhodiščnega besedila in njegovo ponovno ustvarjanje v predstavnih, medosebnih in besedilnih aspektih v ciljnem jeziku. Ker to vključuje variacije, prevajalec s pomočjo sobesedilnega in kontekstualnega znanja v ciljnem besedilu mnogo informacij eksplicira oz. pojasni, pri čemer ne pride do ponovne metaforizacije.

V mnogih primerih pa gre v korpusu PRP pravzaprav za izpuste N ali kar celega stavka, bodisi za t. i. upravičene izpuste (brez znatne izgube pomena), bodisi za neupravičene (ti okrnijo pomen besedila ali stavka). Razloge za slednje bi lahko iskali v omejenosti glede števila besed, ni pa tudi izključeno, da so bili določeni deli izvornika še naknadno spremenjeni, torej ko je prevajalec že opravil prevod. Mikolič Južnič (2010: 141) neupravičene izpuste razlaga kot plod prevajalčeve nezbranosti ali nevednosti. Pri prevajanju PRP je potrebno omeniti še en pomemben dejavnik, to je časovni okvir oz. rok, v katerem mora biti besedilo prevedeno. Običajno so ti roki zelo kratki, kar se lahko negativno odraža tudi na kvaliteti prevodov.

6 SKLEP

Uporaba N je ena temeljnih značilnosti znanstvenega diskurza v številnih jezikih, vendar pa v njeni rabi prihaja do precejšnjih razlik. Te lahko v istem žanru najdemo tako med posameznimi jeziki kot tudi med raziskovalnimi področji. Rezultati študije v primerjavi z izvirnimi angleškimi PRP kažejo na nekoliko pogostejšo uporabo N v izvirnih slovenskih PRP in v njihovih prevodih v angleščino, kar pa kot kazalec večje informacijske gostote in abstraktnosti besedila v določeni meri potrjuje dosedanje raziskave, ki slovenski znanstveni diskurz umeščajo med tiste, v katerih je poudarek na vsebini (predstavni metafunkciji) in v katerih je za razumevanje besedila torej odgovoren bralec. Če to prenesemo na kontekst ocenjevanja PRP in sodeč zgolj po prisotnosti N v besedilu, lahko predvidevamo, da bo moral tuji recenzent za razumevanje iz slovenščine v angleščino prevedenega PRP po vsej verjetnosti vložiti nekoliko več truda, kot bi ga moral v primeru PRP, katerega avtor je rojeni govorec angleščine. Za besedila takšnega pomena je to najbrž nekoliko zaskrbljujoče.

Pričujoča študija se je omejila le na najpogostejše tipe in oblike N, zaradi česar so njeni rezultati sicer prepričljivi, vsekakor pa bi bolj natančno sliko dala podrobnejša analiza, ki bi obsegala več raziskovalnih področij, večje število PRP znotraj posameznega področja, prav tako pa bi vključila tudi druge žanre znanstvenega diskurza.

Literatura

- Baratta, Alexander M., 2010: Nominalization development across an undergraduate academic degree program. *Journal of Pragmatics*. 42/4. 1017–1036.
- Bernstein, Basil, 1999: Vertical and horizontal discourse: An essay. *British Journal of Sociology of Education*. 20/2. 157–173.
- Biber, Douglas, Stig Johansson, Geoffrey Leech, Susan Conrad in Edward Finegan, 1999: *Longman Grammar of Spoken and Written English*. London: Longman.
- Billig, Michael, 2008: The language of critical discourse analysis: The case of nominalization. *Discourse & Society*. 19/6. 783–800.
- Blaganje, Dana in Ivan Konte, 2003: *Modern English grammar*. Ljubljana: DZS.
- Blagojevic, Savka, 2004: Metadiscourse in academic prose: A contrastive study of academic articles written in English by English and Norwegian native speakers. *Kalbu Studijos*. 5. 60–67.
- Bratož, Silva, 2010: *Metafore našega časa*. Koper: UP Fakulteta za management.
- Connor, Ulla, 2000: Variation in rhetorical moves in grant proposals of US humanists and scientists. *Text* 20/1. 1–28.
- Connor, Ulla in Anna Mauranen, 1999: Linguistic analysis of grant proposals: European Union research grants. *English for Specific Purposes*. 18/1. 47–62.
- Čmejrková, Světa, 2006: Cultural specifics of advertising in Czech: Intertextuality and interdiscursivity. *Linguistica Pragensia*. 2. 77–92.
- Da-Hui, Dong in Yu-Su Lan, 2010: Textual competence and the use of cohesion devices in translating into a second language. *The Interpreter and Translator Trainer* 4/1. 47–88.
- Dijk, Teun A. van, 2008: Critical discourse analysis and nominalization: problem or pseudo-problem? *Discourse & Society*. 19/6. 821–828.
- Duszak, Anna, 1997: Culture and styles of academic discourse. Anna Duszak (ur.), *Cultures and styles of academic discourse*. Berlin: De Gruyter, Walter de Gruyter.
- Fairclough, Norman in Ginny Hardy, 1997: Management learning as discourse. John Burgoyne in Michael Reynolds (ur), *Management learning: Integrating perspectives in theory and practice*. London: SAGE Publications Ltd. 144–61.
- Feng, Haiying, 2006: A corpus-based study of research grant proposal abstracts. *Perspectives: Working papers in English and communication*. 17/1. 1–24.
- Feng, Haiying in Ling Shi, 2004: Genre analysis of research grant proposals. *LSP and Professional Communication (2001–2008)*. 4/1.
- Flowerdew, John, 2013: *Discourse in English language education*. Abingdon: Routledge.
- Fowler, Roger, 1991: *Language in the news: Discourse and ideology in the press*. London; New York: Routledge.

- Halliday, Michael A. K., 2004: *An introduction to functional grammar*. London: Edward Arnold.
- Halliday, Michael A. K., 1998: Things and relations: Regrammaticising experience as technical knowledge. James R. Marti, in Robert Veel (ur.), *Reading science: critical and functional perspectives on discourses of science*. London: Routledge. 185–235.
- Halliday, Michael A. K., 1973: *Exploration in the functions of language*. London: Edward Arnold.
- Halliday, Michael A. K. in James R. Martin, 1993: *Writing science: Literacy and discursive power*. London & Washington: The Falmer Press.
- Hinds, John, 1987: Reader versus writer responsibility: A new typology. Ulla Connor in Robert B. Kaplan (ur.), *Writing Across Languages: Analysis of L2 Texts*. Reading, MA: Addison-Wesley. 141–152.
- House, Juliane, 2008: Beyond intervention: Universals in translation? *World*. 1/1. 6–19.
- House, Juliane, 2006: Text and context in translation. *Journal of Pragmatics*. 38/3. 338–358.
- House, Juliane, 2001: Translation quality assessment: Linguistic description versus social evaluation. *Meta*. 46/2. 243–257.
- Hyland, Ken, 2009: *Academic discourse: English in a global context*. London: New York: Bloomsbury.
- Hyland, Ken, 2006: Medical discourse: Hedges. Keith Brown (ur.), *Encyclopedia of language and linguistics*, 2nd edition. Oxford: Elsevier. 694–697.
- Hyland, Ken, 2002: Genre: Language, context, and literacy. *Annual Review of Applied Linguistics*. 22/1. 113–135.
- Klinar, Stanko, 1996: Samostalniškost angleščine v primeri s slovenščino = (Non-oriented tendency in English). Stanko Klinar (ur.), *Prispevki k tehniki prevajanja iz slovenščine v angleščino*. Radovljica: Didakta. 149–193.
- Koutsantoni, Dimitra, 2009: Persuading sponsors and securing funding: Rhetorical patterns in grant proposals. Maggie Charles, Diane Pecorari in S. Hunston (ur.), *Academic Writing: At the Interface of Corpus and Discourse*. London: Continuum. 37–57.
- Kržišnik, Erika, 1986: Zgoščevalno lektoriranje teletekstov. *Jezik in slovstvo* 32/1. 18–23.
- Kunst-Gnamuš, Olga, 1980: *Izvor in funkcija samostalniškega izražanja*. *Jezik in slovstvo* 25/6. 160–164.
- Martin, James R., 1993: Life as a noun: Arresting the universe in science and humanities. Michael A. K. Halliday in James R. Martin (ur.), *Writing science: Literacy and discursive power*. London: Falmer Press. 221–267.
- Mauranen, Anna, 1993: Contrastive ESP rhetoric: Metatext in Finnish-English economics texts. *English for Specific Purposes*. 12/1. 3–22.

- Mauranen, Anna, 2004: Corpora, universals and interference. Anna Mauranen in Pekka Kujamäki (ur.), *Translation universals do they exist?* Amsterdam; Philadelphia: John Benjamins. 65–82.
- Mauranen, Anna, 2008: Universal tendencies in translation. Anderman, Gunilla in Margaret Rogers (ur.): *Incorporating corpora: The linguist and the translator*. Clevedon, Buffalo & Toronto: Multilingual Matters. 32–48.
- Mikolič Južnič, Tamara, 2013: Bridging a grammar gap with explicitation: A case study of the nominalized infinitive. *Across Languages and Cultures*. 14/1. 75–98.
- Mikolič Južnič, Tamara, 2012: A contrastive study of nominalization in the systemic functional framework. *Languages in Contrast*. 12/2. 251–276.
- Mikolič Južnič, Tamara, 2011: Vpliv besedilnih tipov na pojavljanje nominalizacije v slovenščini: korpusna raziskava. Simona Kranjc (ur.), *Meddisciplinarnost v slovenistiki*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 321–327.
- Mikolič Južnič, Tamara, 2010: Translation of Italian nominalizations into Slovene: A corpus-based study. *Rivista internazionale di tecnica della traduzione*. 12. 145–158.
- Mikolič Južnič, Tamara, 2007: *Nominalne strukture v italijanščini in slovenščini: pogostnost, tipi, in prevodne ustreznice*. Doktorska disertacija. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta.
- Myers, Greg, 1991: Conflicting perceptions of plans for an academic centre. *Research Policy*. 20/3. 217–235.
- Pisanski Peterlin, Agnes, 2005: Text-organising metatext in research articles: An English–Slovene contrastive analysis. *English for Specific Purposes* 25/3. 307–319.
- Pisanski Peterlin, Agnes, 2008: Translating metadiscourse in research articles. *Across Languages and Cultures*. 9/2. 205–218.
- Pisanski Peterlin, Agnes, 2010: Hedging devices in Slovene–English translation: A corpus-based study. *Nordic Journal of English Studies*. 9/2. 171–193.
- Plemenitaš, Katja, 2007: *Posamostaljenja v angleščini in slovenščini: primer časopisnih vesti in kritik*. Maribor: Slavistično društvo.
- Ravelli, Louise, 2006: *Museum texts: Communication frameworks*. London: Routledge.
- Sajovic, Tomaž, 2011: Problematizacija in odpiranje znanstvenega jezika. Mara Cotič, Vida Medved Udovič in Sonja Starc (ur.), *Razvijanje različnih pismenosti*. Koper: Univerzitetna založba Annales.
- Sajovic, Tomaž, 2008: Problem jezika v znanosti in visokošolskem izobraževanju–problem znanosti in visokošolskega izobraževanja v Sloveniji? *Jezik in sloustvo*. 53/1. 79–87.
- Snoj, Jerica, 2010: *Metafora v leksikalnem sistemu*. Ljubljana: Založba ZRC.
- Steiner, Erich, 2005: Explicitation, its lexicogrammatical realization, and its determining (independent) variables--towards an empirical and corpusbased methodology. *SPRIKreports*. 36. 1–42.

- Tribble, Chris, 1998: *Writing difficult texts*. Lancaster University, Lancaster.
- Vassileva, Irena, 2001: Commitment and detachment in English and Bulgarian academic writing. *English for Specific Purposes*. 20/1. 83–102.
- Vezovnik, Andreja, 2009: *Diskurz*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
- Yakhontova, Tatyana, 2002: 'Selling' or 'telling'? The issue of cultural variation in research genres. John Flowerdew (ur.), *Academic Discourse*. Harlow: Longman. 216–232.
- Zajc, Martina, 2012: Predlogi raziskovalnih projektov v slovenščini in angleščini: kontrastivna analiza besednih nizov. Sonja Starc (ur.), *Akademski jeziki v času globalizacije*. Koper: Univerzitetna založba Annales.
- Žele, Andreja, 1996: Razvoj posamostaljenja v slovenskem publicističnem jeziku med 1946 in 1995. Ada Vidovič Muha (ur.), *Jezik in čas*, Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete. 191–200.
- Žele, Andreja, 1997: Slovenski razvoj besedotvornih pomenov pri izglagolskih samostalnikih, posebno pri glagolniku. *Slovene Linguistic Studies*. 1. 69–90
- Žele, Andreja, 2001: Vezljivostna teorija v slovenskem jezikoslovju. *Slovene Linguistic Studies*. 3. 68–90.